

СЕКЦІЯ 7 СУСПІЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ АСПЕКТИ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ

НАУКОВИЙ ГУРТОК КАФЕДРИ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ ФАКУЛЬТЕТУ № 3

УДК 351.74(410)

Валерія Бесланівна МІЩЕНКО,

курсант групи Ф3-205 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Макаренко В. С.

ПОБУДОВА СИСТЕМИ ПОЛІЦІЇ НА ПРИКЛАДІ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Зарубіжними країнами сьогодні накопичено значний досвід щодо підготовки кадрів для поліцейських служб. Організація діяльності по забезпеченню правопорядку, громадської безпеки, боротьби зі злочинністю у всіх її проявах у кожній країні має свою специфіку й особливості.

Майже у всіх зарубіжних поліцейських системах статус поліцейської служби цивільний; службовці можуть виконувати обов'язки в форменому одязі або в цивільному. На працівників поліції поширюються основні політичні та профспілкові права, за винятком права страйкувати та займатись політичною діяльністю. В усіх демократичних країнах поліція позапартійна. Характерною ознакою діяльності правоохоронних органів багатьох країн світу є висока соціальна, правова захищеність і матеріальна забезпеченість їх працівників, що спонукає до відповідального виконання обов'язків, професійного зростання

Вважаємо за доцільне розглянути діяльність поліції Великобританії. Правоохоронні органи Великобританії організовані окремо на території кожної окремої правової системи Сполученого королівства: Англії, Уельсу, Північної Ірландії та Шотландії. Основний обов'язок з підтримання правопорядку лежить на співробітниках поліції регіональних поліцейських служб (так званих «територіальних силах поліції»), що відносяться до однієї зі згаданих юрисдикцій. На додаток до цих регіональних службам існують і загальнодержавні агентства, такі як Національне кримінальне агентство, а також спеціалізовані підрозділи, які є частиною деяких територіальних поліцейських сил, наприклад Управління спеціальних операцій Служби столичної поліції.

Усі поліцейські формування країни поділяються на дві категорії: загальні та спеціалізовані поліцейські сили. Загальні поліцейські сили є органами місцевої влади, до них належать: поліцейські формування графств, міських

поселень, столична лондонська поліція, об'єднані поліцейські формування. На регіональному рівні поліцейські сили підрозділяються на ряд територіальних операційних одиниць. Залежно від кількості персоналу та характеристик району обслуговування їх очолює головний інспектор або суперінтендант. Звичайно зона обслуговування такої поліцейської одиниці складається із кількох районів обходу або декількох селищ у сільській місцевості. Спеціалізованими поліцейськими формуваннями є поліція національного управління атомної енергетики, міністерства оборони, транспортна поліція, паркова поліція, поліція цивільної авіації, лондонського та інших портів. Ці поліцейські формування обслуговують окремі державні органи і знаходяться в їх безпосередньому підпорядкуванні.

Англійська кримінальна поліція відома всьому світу під назвою Скотленд-Ярд, яка походить від назви будинків, де в першій половині XIX ст. розміщувалась поліція і зупинялися шотландські королі під час візитів до лондонського двору (Шотландський двір). Що стосується сучасної системи поліцейських органів Великобританії, то вона включає поліцейські департаменти графств, транспортну поліцію, поліцію Північної Ірландії. Офіційні назви поліцейських органів: повноважна поліція в 51 місцевому відділенні на території Англії, Уельсу, Шотландії; королівська поліція Ольстера в Північній Ірландії; Лондонська поліція в столиці Великобританії. Статус поліцейської служби цивільний, службовці несуть службу у форменому або у цивільному одязі, але практично без зброї, окрім Ольстера. Усі поліцейські органи входять до системи МВС, проте для поліції Великобританії характерна і значна децентралізація.

Характерною особливістю британської поліцейської системи є також те, що всі працівники британської поліції (від констебля і вище) наділені відповідними правами в частині досудового розслідування кримінальних справ. Окремого органу чи посадової особи, спеціально призначених для виконання цієї функції, у британській поліції немає. Поряд із поліцією досудове розслідування мають право також вести по окремих категоріях справ співробітники королівської митної служби Великобританії. В Англії митний департамент наділений найбільшими повноваженнями для розслідування діяльності організацій і окремих осіб, втягнених у міжнародну контрабанду, наркобізнес, фінансові міжнародні злочини.

Окремо слід сказати про поліцейські функції коронерів – чиновників, які поєднують суддівські та слідчі функції. Коронери проводять дізнання з обмеженого кола справ: у випадках виявлення трупа зі слідами фізичних ушкоджень чи за фактом смерті при загадкових обставинах, підозрах у підпалі, внаслідок аварії тощо. Засідання суду коронера, який розглядає такі справи, відбуваються на місці злочину. Коронери мають право застосовувати заходи процесуального примусу без санкції суду. Коронерське розслідування ще називають місцевим розслідуванням, масштаби його застосування останнім часом звужуються, а функції коронерів передаються поліції.

Отже, можна зробити висновок, що вивчення досвіду розвитку поліцейських підрозділів країн Європи може бути корисним для України як держави,

яка тяжіє до європейського зразка органів поліції. Але кожна з поліцейських систем має свою індивідуальну історію розвитку та свою специфіку, тому вдосконалення системи органів внутрішніх справ та поліції зокрема має відбуватися з урахуванням позитивного досвіду поліцейської діяльності провідних країн Європи, зокрема Сполученого Королівства Великобританії.

Одержано 23.04.2019

**НАУКОВИЙ ГУРТOK
КАФЕДРИ ЕКОНОМІКИ ТА ФІНАНСІВ
ФАКУЛЬТЕТУ № 6**

УДК 339.9

Карина Віталіївна БЕЗСМЕРТНА,

студентка І курсу факультету №6 ХНУВС

Науковий керівник: доктор економічних наук, професор Садиков М. А.

РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Міжнародний фінансовий ринок – це ринок вільних, придатних для інвестування за межами свого утворення та походження грошових ресурсів, міграція яких знаходиться під дією попиту та пропозиції, існуючих в окремих країнах та регіонах, а також під контролем держав та міжнародних валютно-фінансових центрів.

Міжнародний фінансовий ринок є механізмом купівлі-продажу фінансових активів і належного задоволення попиту та пропозиції суб'єктів міжнародних економічних відносин на грошові кошти і капітал. Основним призначенням цього ринку є забезпечення перерозподілу між країнами тимчасово вільних фінансових ресурсів і отримання від цих операцій певного доходу, а також забезпечення міжнародної ліквідності.

Вкладниками на міжнародному ринку є підприємства, що здійснюють зовнішньоекономічну діяльність, інституційні інвестори, приватні особи, державні фінансові установи. Всі вони при цьому ставлять різні цілі і мають різні можливості залежно від регулювання відповідних національних ринків.

Центральні банки та державні фінансові установи розміщують на міжнародному ринку свої валютні резерви. Підприємства використовують тимчасово вільні грошові кошти для отримання доходу. Позичальниками на міжнародному ринку виступають великі багатонаціональні корпорації, державні та приватні підприємства, центральні й комерційні банки, уряди та державні фінансові установи. При цьому більша частина всіх кредитно-депозитних операцій сконцентрована на міжбанківському ринку, тобто учасниками таких